

*Omišalj*

*Otok Krk*

*Île - Insel*

*Krk*

Foto  
»Putnik«



rodne crkve zahtijevao upotrebu šlavenskoga materinskog jezika u crkvama. U borbi, koja se radi toga razvila između domaćega i »latinskog« klera, Krk je postao središtem interesa. I pored mnogih papskih zabrana, na Krku se i dalje služila služba Božja glagolicom, a krčki biskupi potpomagali su taj pokret podizanjem samostana i neumornim misionarskim radom. Kada je u Hrvatskoj zavladao ugarski kralj Koloman, pade i otok Krk pod njegovu vlast. Po njegovoj smrti dopade Krk po drugi put mletačkoga ropstva. Najsajnije doba u povijesti Krka je doba vladavine domaćih knezova Frankopana. Kada je zbog Krka došlo do borbe između Venecije i kralja Matije Korvina, Mlečanima pode za rukom da osvoje Krk i da zatoče kneza Frankopana. Taj se događaj još i danas opisuje u narodnim pjesmama na Krku. Krk ostade u vlasti Venecije sve do njena pada (1797). Godine 1809 osvojiše ga privremeno Napoleonove čete, a poslije ovih Habsburgovci. Oslobodenjem od tudijske vlasti 1918 godine pripade Krk svojoj materi zemlji Jugoslaviji, a s njime i ostali otoci Hrvatskoga Primorja, osim Cresa, Lošinja i nekoliko manjih otoka, koji potpadoše pod Italiju.

Obala otoka Krka je veoma dobro razvijena, duga je 194 km, ima više uvala i dobrih luka. Otok je skoro sav gorovit. Najviši su vrhovi na južnom dijelu otoka: Obrova (569 m), Beli Vrh (514 m), Ozljak (539 m), Diviska (472 m). Usred otoka diže se Treskavac (373 m). Istočna je strana otoka gola i pusta, samo na Vrbniku zeleni se maslina i loza. Zapadni dio otoka obiluje biljem i sav je zelen, a najplodniji je Baščanski zaton, gdje se kukuruz bere dvaput na godinu. Ovdje se uvelike gaje rajčice (crveni patlidžani). Stanovništvo se bavi ponajviše ratarstvom, ribolovom i pomorstvom. Znatno je i ovčarstvo.